

ЗДОБУТКИ УРЯДУ, ЧИ МІФ ПРО ЗАМОЖНЕ ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ

30 серпня п.р. відбулось засідання Кабінету Міністрів України, на якому Прем'єр-міністр України В. Гройсман в черговий раз звітував про здобутки в економічній та соціальній сферах.

Зокрема, презентуючи освітню реформу, Прем'єр-міністр України заявив суспільству, що заробітна плата освітян зросте на 20,5 %.

Довідково: середня заробітна плата в освіті станом на липень 2017 року становила – 5960 грн., проте більше 50 % освітян отримують заробітну плату не вище рівня фактичного прожиткового мінімуму - 3913грн., а 9% - нижче мінімальної заробітної плати !!!

За райдужними статистичними звітами Уряду середня заробітна плата в Україні у липні становила 7339 грн., це одна сторона медалі.

Про іншу сторону ні Прем'єр, ні його міністри чомусь не згадують. А вона така - заробітну плату в розмірі не більше 6000 грн. отримують **60 % працівників, 45 % працюючих українців** отримують заробітну плату на рівні не більшому за фактичний прожитковий мінімум – **3913 грн.** Тобто, в більшості українців немає й одного прожиткового мінімуму - вони жебраки, зате у Генпрокурора їх більше **40!!!** При цьому, він не соромиться такої заробітної плати й вважає її справедливою.

Те ж саме було зроблено із зарплатами топ-менеджерів державних компаній. Там зарплата рядових працівників не дотягує і 5000 грн., а керівникам платять мільйони. Або приклад з державними виконавцями Міністерства юстиції, які тільки за один-два місяці (травень-червень 2017р.) отримали виплати від 1 до 7 млн. грн. Вісім державних виконавців отримали з державного бюджету в загальному заліку 23 млн. грн.!

Науковці вважають, що розрив у доходах більше ніж у 10-12 разів є критичним і може спричинити соціальний вибух. Для України стало нормою в 40, 50, а то й в 200 разів більше платити керівникам та менеджерам. При цьому, на самому високому рівні заявляється, що менеджмент з такою заробітною платою буде ефективним.

Вибачте, але то повна профанація!!!

Якраз низька заробітна плата працівників і є свідченням неефективності менеджменту, бо його головний обов'язок організувати виробничий процес, в якому праця буде високопродуктивною і звісно належно оплачуваною. Це економічна аксіома! А надвисока заробітна плата має передбачати ще й контроль та відповідальність, чого у нас і немає.

За даними Інституту демографії та соціальних досліджень ім. В.М. Птухи **58 % українців живуть, а точніше виживають, на суму меншу за фактичний прожитковий мінімум, вони за межею фізіологічного виживання.**

На цьому фоні встановлення захмарних заробітних плат чиновникам, силовим структурам, топ-менеджерам, «реформаторам» можна розцінювати як цинічне знущання над збіднілим народом.

Тільки за січень-липень 2017 року індекс споживчих цін склав 108,2 %, такі продукти як м'ясо зросли в ціні на 20 % (курятину майже вдвічі), овочі та фрукти на 50 %, яйця тільки за липень - серпень зросли на 160 %, на соціальну групу товарів (Уряд відмінив регулювання цін) на 20-30 %. Треба згадати ще й зростання тарифів на житлово-комунальні послуги, гарячу і холодну воду, газ, електроенергію.

На фоні цього зростання середня заробітна плата за цей же період зросла всього на 13,3 %. Те підвищення пенсії, яке Уряд обіцяє з 1 жовтня п.р., вже з'їла інфляція. Тому, пенсіонери - знову біля «розбитого корита».

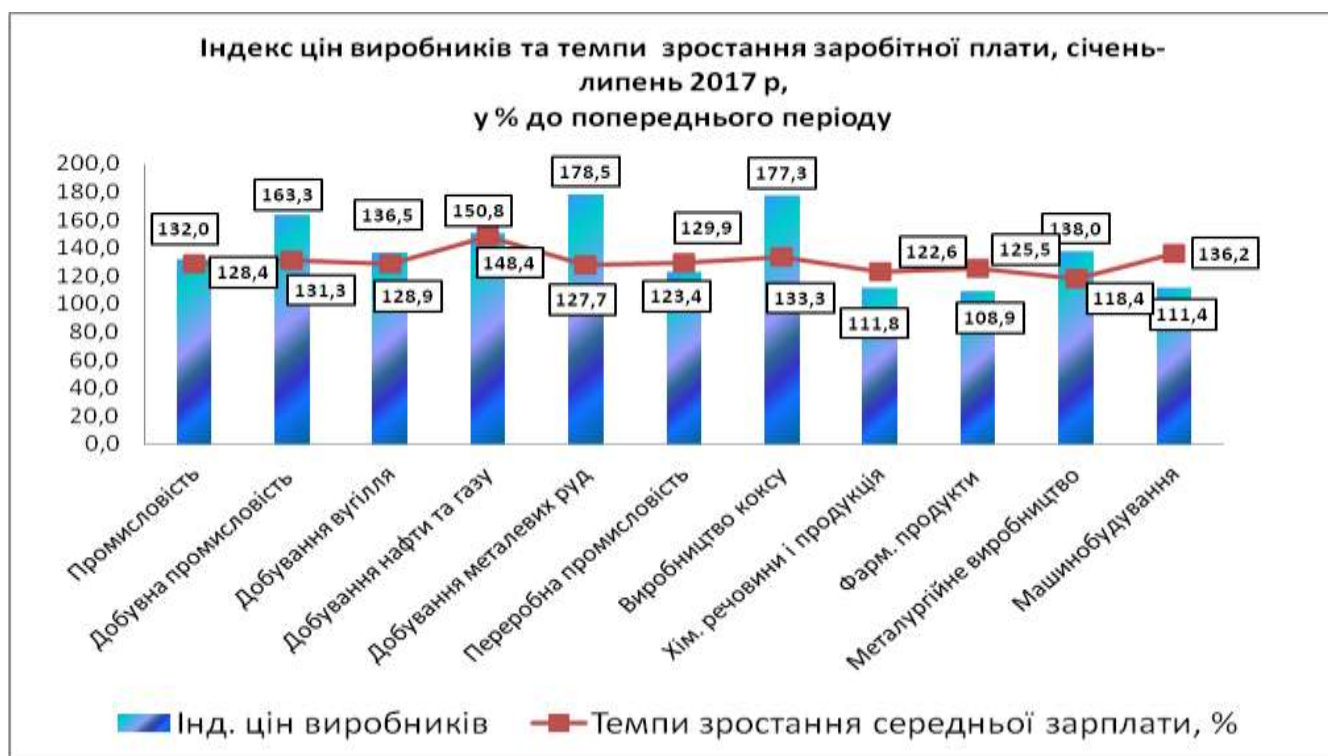
Чекати на краще не доводиться, людям вже вкотре потрібно затягувати паски. Від таких «здобутків» народ просто шаленіє, бо кожний день життя – це боротьба за виживання. Влада не хоче цього помічати.

Означені в урядовому проекті бюджетної резолюції мінімальні стандарти й гарантії не можуть задовольнити працівників, адже в 2018 році планується встановити мінімальну заробітну плату на рівні 3723 грн., тоді як фактичний прожитковий мінімум ще в цьому році перевищить 4 тисячі гривень. Відповідно, мінімальна заробітна плата знову буде штучно занижена. При цьому, вона так і не включатиме сімейної складової, що являється нормою для країн ЄС.

За розрахунками профспілкових експертів мінімальна заробітна плата з урахуванням витрат на освіту, охорону здоров'я, сімейну складову, накопичення на житло ще в 2017 році мала перевищувати 7000 грн. !!!!

Щодо промисловості та зокрема гірничо-металургійного комплексу, то за рахунок зростання цін на продукцію в роботодавців є ресурс на підвищення заробітної плати. Тим більше - в умовах постійного скорочення чисельності працюючих. За офіційними даними сьогодні в промисловості зайнято менше 2 млн. працівників. Це критично мало для країни з 40 мільйонним населенням.

Якщо в промисловості ціни на продукцію за січень-липень 2017 року відносно до відповідного періоду минулого року зросли на 32 %, а заробітна плата на 28 %, то в гірничо-металургійному комплексі ціни на металеву руду зросли на 78,5 %, а заробітна плата лише на 27,7 %, у виробництві коксу відповідно на 77,3 % та 33,3 %, в металургійному виробництві 38 % та 18,4 %.

Ці офіційні данні підтверджують, що бізнес має ресурс на більш кардинальне підвищення оплати праці. Але не поспішає цього робити з огляду на позицію влади, а точніше відсутність цієї позиції.

Така безвідповідальна і антисоціальна політика влади та бізнесу призводять до знищення трудового потенціалу країни. І це не перебільшення, з огляду на жебрацький рівень життя українців, критичну демографічну ситуацію, жахливий стан здоров'я нації.

На превеликий жаль - це і є «здобутками» українського суспільства !!!

Виникає класичне запитання «що робити?».

Життя підказує, що в цих складних умовах профспілки не можуть сидіти склавши руки й насолоджуватись «результатами» соціального діалогу.

Президія Центрального комітету Профспілки металургів і гірників України звернулась до:

- Кабінету Міністрів України з вимогами вжити заходів щодо збереження трудового потенціалу гірничо-металургійного комплексу та країни в цілому;

- Федерації профспілок України щодо необхідності проведення протестних акцій профспілок.

У відповідь – ТИША.....

Міжнародна конфедерація профспілок визначила як головну тему цього річного міжнародного Дня дій за гідну працю – **світова боротьба за гідну мінімальну заробітну плату та підвищення оплати праці всім працівникам.** За обстеженнями МКП 80 % людей планети вважають, що мінімальна заробітна плата в їх країнах дуже низька.

На жаль, належна реакція ФПУ та більшості її членських організацій відсутня, не враховуючи підготовленого ФПУ плану-заходів до цього Дня дій за гідну працю, який фактично є планом поточної роботи всіх профспілок. В цьому плані немає головного – активних і ефективних дій, які б дозволили реально захистити права українців на заможне життя, якого вони заслуговують.

Виникає питання - невже профспілковим лідерам замало причин для проведення активних дій для спонукання влади й роботодавців змінити ставлення до працюючої людини, повернутись на грішну землю й почати думати не лише про свої кишені й комфортне життя, а про життя простих громадян, які своєю важкою працею, а також і кров'ю на фронті, забезпечують життя країни.

Подальше паразитування можновладців й великого бізнесу на робітниках та бездіяльність призведе до масштабного соціального вибуху, наслідки якого можуть бути катастрофічними. Народний гнів і протест може вийти за цивілізовані рамки!

Люди не хочуть тихо вимирати, також не всі поїдуть в Польщу, Чехію, Німеччину, більшість хоче жити в своїй країні й жити гідно і заможно. Народ буде боротись за свої права!

Ми - профспілки маємо це розуміти і діяти, діяти і ще раз діяти!

Вважаємо, що на профспілки в цей період покладено визначальну роль, шляхом мирного протесту та активних дій добитись гідного життя для українців й не дати соціальному протесту вийти за цивілізовані рамки.

Закликаємо профспілкову і громадську спільноту не бути байдужими та висловити свої думки.

*Експерти
з соціально-економічних питань
Профспілки металургів і гірників України
О.Рябко,
Б.Оверковський*